

Haand har forandret de gjældende Regler; Skrivelserne fra 1854 nævne selv, at i Tilfælde vilde man tillade Gjenopførelsen af en Bygning „saaledes, som den forhen var“, men der er stillet Fordring om Redrivning af Bygninger, for hvilke der nu nægtes Erstatning, fordi man ved Gjenopførelsen efter Tilbrand har affordret Eieren et andet Revers end for, lydende paa: „naar Militair-Staten forlanger det“. Endelig maa det erindres, at Rigsdagen i 1867 har udeladt af Regjeringens oprindelige Lovforslag den Paragraph, som forpligtede Regjeringen til at opsigte alle efter deres Indhold opsigtelige Reverser i det Seneste fem Aar efter Ansættelsen af Værdiforhøielsen; heri ligger ikke blot, at Forpligtelsen er bortfalden, men tillige, som det blandt Andet fremgaaer af Folkethingets Udvalgsbetænkning, en Udtalelse af, at „da de udstedte Reverser ere meget forskellige i Indhold og Form efter den Tid, paa hvilken de ere udstedte, vilde en Opsigelse af visse Glasfer medføre en Ubillighed mod enkelte Grundeiere, som ikke synes tilstrækkelig motiveret ved Hensynet til at paastynde Afsløsningen.“

Hele Udvalget mødes i visse Billighedsbetragtninger. Den brugte Fremgangsmaade har ramt flere Grundeiere noget haardt. Man har nu i adskillige Tilfælde, hvor Reverserne ikke kunde gjøres gjældende, givet Eiere Erstatning paa den Maade, at man har tilladt dem at flytte deres Bygninger ind paa Næsten af deres Grund og tilstaaet dem det Beløb, hvortil Flytningsudgifterne taxeredes. Ved at gjennemgaae de Andragender, der om denne Sag ere indkomne til Rigsdagen, har Udvalget fundet, at der i nogle af de deri omhandlede Tilfælde vilde være Grund til at anvende samme eller en lignende Smødeføkkommen. Conseqventerne deraf vilde ikke kunne føre saa vidt, at man derfor skulde have overveiende Betænkning ved at tilraade en saadan Fremgangsmaade mod disse enkelte Andragere. Der er ikke noget stort Antal Personer, som overhovedet kan være i samme Tilfælde som de. Expropriationscommissionen har efter de derom fremsatte Forlangender med Krigsministeriets Tilladelse taxeret de med opsigelige Reverser behæftede Bygninger; dens Resultater ere ikke optagne i Forhandlings-

bogen, ei heller ere de meddeelte de private Grundeiere, men Udvalget har paa sin Begjæring derom faaet Oplysning om denne Deel af Taxationen. Det fremgaaer heraf, at det dreier sig om ialt en Snees Eiere, for nogle af dem med saa ubetydelige Beløb, at Eierne neppe engang vilde andrage om Godtgjærelse. Selv om man anvendte den i hine enkelte Tilfælde fulgte Fremgangsmaade paa de med saakaldte opsigelige Reverser behæftede Bygninger, vilde den høieste Udgift, som herved kunde paadrages Statskassen, være omtrent 17,300 Rd., men Udgiften vilde i Virkeligheden ikke blive saa stor, da det neppe vil være rigtigt i alle Tilfælde at erstatte Flytningsomkostningerne fuldt ud, og da man mulig vil kunne affinde sig med flere Eiere ved kun at forlænge den Frist, som er tilstaaet dem med Hensyn til Bortrydningen, hvilket formeentlig uden Vanskelighed kan skee, hvor det kan forudsees, at Anlægget af de paagjældende Beie og Gader ikke vil blive foretaget strax. Det maa være Administrationen forbeholdt at fastsætte den i Billighed grundede Erstatning for den omhandlede Art af Bygninger eller søge anden Overenskomst med Eierne, selvfølgelig under Forbehold af Rigsdagens senere Stadfæstelse, forsaavidt derved paadrages Statskassen Udgifter. Udvalget indstiller til Thinget at henvise til Krigsministeriet nogle af de i Thinget indbragte Andragender fra private Grundeiere, forsaavidt de anholde om Erstatning i Anledning af paabuden Redrivning af Bygninger af den nævnte Art, og, saafremt Thinget tiltræder denne Indstilling, vil heri ligge fornøden Garanti for, at det ogsaa senere vil godkjende de Skridt, som Ministeriet maatte foretage for at fyldestgjøre Henviisningen. Andragenderne ere følgende:

1) For Fælleshøet efter afgangne Bøssemager Joseph Fléron og hans ligeledes afdøde Hustru, der eier Eiendommen Matr. 114 E. Lov 3 i udenbyes Klædebo Qvarteer (ved Øster Farimagsvæi), andrager Curator i Boet, Overretsprocurator Herforth om: 1) Erstatning for en Bygning, der er fordret nedreven, eller ialfald Tilladelse til at flytte den ind og Erstatning for Tab og Beføstning ved Flytningen, samt om 2) ny Prøvelse af An-